

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: **Ing. M. H.**
zastoupen JUDr. Janem Burešem, Ph.D., advokátem
se sídlem Za Poříčskou bránou 375/22, 186 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 02 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2018, č. j. KUKHK-14080/DS/2018/SR,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalovaný shora označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 7. 2. 2018, č. j. P/2909/2017/OP/Jad, č. dok. MMHK/035356/2018 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3, ve spojení s § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na

pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

2. Žalobce se měl přestupku dopustit z nedbalosti tím, že dne 6. 9. 2017 v 8:56 hod. jako řidič motorového vozidla zn. Ford Mondeo, registrační značky, řídil v obci Libřice (u č. p.) uvedený automobil, kde nerespektoval nejvyšší dovolenou rychlost jízdy (50 km/h), přičemž silničním laserovým rychloměrem LTI 20/20 TruCAM s atestací k měření rychlosti jízdy do 20. 2. 2018, byla tomuto vozidlu Ford naměřena rychlost jízdy 76 km/h, tj. při zvážení možné odchylky silničního měřidla (-3 km/h při rychlostech do 100 km/h včetně), činila rychlost uvedeného vozidla 73 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci o 23 km/h, tj. o více než 20 km/h.
3. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení v částce 1 000 Kč.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce se domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí i prvostupňového rozhodnutí, a navrhl jejich zrušení pro nezákonnost.
5. Namítl, že s ohledem na opožděně podaný odpor nedošlo ke zrušení příkazu. V přestupkovém řízení proto nemělo být pokračováno, neboť o skutku, který mu byl kladen za vinu, již bylo pravomocně rozhodnuto příkazem. Podle žalobce nedošlo k uplatnění stěžejní zásady právního řádu *ne bis in idem*, neboť byla založena překážka věci rozhodnuté.
6. Uvedl, že příkaz správního orgánu I. stupně, kterým byl uznán vinným tím, že se úmyslně dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, mu byl doručen 5. 10. 2017. K doručení příkazu došlo v souladu s § 24 odst. 3 a 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), protože odmítl daný příkaz převzít a neposkytl k jeho doručení součinnost. Skutečnost, že odmítl přijmout jak příkaz, tak i jakoukoli jinou písemnost od poštovního doručovatele, a dále že neposkytl při doručování žádnou součinnost, plyne z reakce České pošty, s. p. na žádost správního orgánu o součinnost ze dne 24. 11. 2017.
7. Žalobce má tudíž za to, že lhůta pro podání odporu uplynula již 13. 10. 2017. Odpor proti příkazu podal až 23. 10. 2017, tj. po uplynutí zákonné lhůty 8 dnů podle § 150 odst. 3 správního řádu. Dne 27. 2. 2018 mu bylo doručeno prvostupňové rozhodnutí, proti němuž se bránil odvoláním, jež bylo zamítnuto. Uvedl, že správním orgánem I. stupně, a následně i žalovaným měl být v souladu s § 150 odst. 3 správního řádu vyzooměn o tom, že podal opožděný odpor, když tato povinnost správního orgánu byla do správního řádu doplněna zákonem č. 183/2017 Sb., účinným od 1. 7. 2017, tj. ještě před vydáním příkazu. Žalobce nedisponuje právním vzděláním a nebyl si namítané skutečnosti vědom, a proto ji nenamítal ani dříve. Doplnil, že nebyly splněny ani podmínky pro prominutí zmeškání lhůty, resp. navrácení v předešlý stav ve smyslu § 41 správního řádu, neboť to nepožadoval a neexistovala ani žádná překážka, jež by mu bránila podat odpor včas, a správním orgánem nebylo ani rozhodnuto o navrácení v předešlý čas. Navrhl důkaz daným příkazem a doručenkou k němu, odpovědí České pošty, s. p., na žádost správního orgánu o součinnost ze dne 24. 11. 2017, a dále odporem a kopií obálky, včetně vyznačení podání zásilky k poštovní přepravě.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný v plné míře odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
9. Zmíněný příkaz byl podle žalovaného doručen žalobci dne 16. 10. 2017, což vyplývá z doručky založené ve správním spise. Žalobce podal proti příkazu odpor v osmidenní lhůtě dne 24. 10. 2017. Dne 31. 10. 2017 požádal správní orgán I. stupně poštu, která prováděla doručení, o vysvětlení, proč jsou na doručence původní údaje zaběleny a přepsány novými údaji, a doručení písemnosti rovněž reklamoval. Z odpovědi České pošty, s. p., vyplynulo, že předmětná zásilka byla dne 5. 10. 2017 doručována na adresu kdy po zazvonění žalobce sdělil doručovatelce, že si jde pro zásilku, a proto doručovatelka odtrhla a vyplnila doručenkou s datem 5. 10. 2017. Žalobce si však zásilku po zjištění odesílatele předmětné písemnosti nepřevzal a přál si ji uložit na poště. Dne 16. 10. 2017 se žalobce dostavil a předmětnou zásilku si vyzvedl, což stvrdil svým podpisem. Dodal, že bylo rovněž ověřováno, zda má žalobce datovou schránku, jeho datová schránka však byla zpřístupněna až 24. 10. 2017. Žalovaný proto dospěl k závěru, že odpor byl podán v zákonné lhůtě.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“). Věc projednal a rozhodl bez nařízení jednání při splnění podmínek uvedených v § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci řízení na výzvu soudu nevyjádřili s takovým postupem nesouhlas. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah soudního přezkumu byl vymezen žalobními body (srov. § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Soud následně dospěl k níže uvedeným skutkovým zjištěním a právním závěrům.

A. Skutkový stav věci

11. Ze správního spisu vyplynulo, že správní orgán I. stupně obdržel dne 13. 9. 2017 od Dopravního inspektorátu Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje oznámení o podezření ze spáchání přestupku, podle něhož dne 6. 9. 2017 v 8:56 hodin pprap. M. L. naměřil v obci Libřice ve směru jízdy k silnici II/308 měřicím zařízením TRUCAM osobnímu vozidlu značky Ford, reg. zn., rychlost v obci 73 km/h po odečtení tolerance radaru v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Jako řidič uvedeného vozidla byl ztotožněn žalobce, který na místě nesouhlasil se spácháním přestupku, trval na správním řízení a odmítl oznámení o přestupku podepsat. Oznámení o podezření ze spáchání přestupku je součástí správního spisu spolu s automaticky vygenerovanými údaji z rychloměru nazvanými „Záznam o přestupku“, ověřovacím listem k rychloměru, osvědčením pprap. L. k proškolení k obsluze uvedeného laserového měřiče rychlosti a CD s videozáznamem a fotodokumentací z místa události.
12. Z oznámení o podezření ze spáchání přestupku je patrné, že žalobce uvedl adresu jako svoji adresu trvalou i doručovací. Ze sdělení odboru eGovernmentu Ministerstva vnitra České republiky vyplynulo, že žalobce měl zpřístupněnou také datovou schránku, a to od 24. 10. 2017.
13. Dne 2. 10. 2017 správní orgán I. stupně vydal pod č. j. P/2909/2017/OP/Jad, číslo dokumentu MMHK/169968/2017, příkaz (dále jen „příkaz“), kterým žalobce uznal

vinným z úmyslného spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu tím, že „dne 6. 9. 2017 v 8:56 hod., jako řidič motorového vozidla tovární značky Ford, registrační značky, řídil v obci uvedený automobil, kde nerespektoval nejvyšší dovolenou rychlost jízdy (50 km/h), přičemž silničním laserovým rychloměrem LTI 20/20 TruCAM s atestací k měření rychlosti jízdy do 20. 2. 2018, byla měřenému vozidlu Ford naměřena rychlost jízdy 76 km/h, tj. při zvažení možné odchylky silničního měřidla (-3 km/h při rychlostech do 100 km/h včetně), činila rychlost měřeného vozidla Ford 73 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci o 23 km/h, tj. o více než 20 km/h.“ Tímto jednáním žalobce podle správního orgánu I. stupně porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, podle kterého smí v obci jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h. Žalobci byla za daný přestupek uložena pokuta 2 500 Kč.

14. Podle doručanky na č. 1. 12 správního spisu byl příkaz dne 5. 10. 2017 připraven k vyzvednutí a žalobce si příkaz převzal dne 16. 10. 2017. Údaje na doručence týkající se prohlášení příjemce zásilky, tedy jméno a příjmení příjemce, uvedení o osobním převzetí zásilky adresátem a datum, byly vyplněny a následně zaběleny, načež bylo opakovaně vyplněno jméno, příjmení a datum 16. 10. 2017, k němuž M. H. (žalobce) připojil jako příjemce zásilky svůj podpis.
15. Dne 23. 10. 2017 žalobce odeslal odpor proti shora uvedenému příkazu, který byl doručen správnímu orgánu I. stupně dne 24. 10. 2017.
16. Dne 31. 10. 2017 správní orgán I. stupně požádal poštu o sdělení způsobu doručení příkazu žalobci. Současně požadoval vysvětlení, proč byly na doručence zaběleny údaje o příjemci zásilky (M. H. – osobně), včetně data převzetí 5. 10. 2017 (*omylem uveden rok 2019 – poznámka soudu*), které prosvítalo pod zabělením, a dále proč bylo toto datum nahrazeno datem převzetí 16. 10. 2017, spolu se zabělením poštovního doručovatele a části razítka pošty Rychnovka. Zároveň byla podána stížnost a doručení předmětné zásilky bylo reklamováno.
17. Dne 24. 11. 2017 sdělila Česká pošta, s. p., správnímu orgánu I. stupně, že zásilku s předmětným příkazem doručovala žalobci dne 5. 10. 2017 na adresu doručovatelka pošty Jaroměř. Po zazvonění sdělil žalobce poštovní doručovatelce, že si pro zásilku jde, proto doručovatelka odtrhla a vyplnila doručenkou s datem 5. 10. 2017. Žalobce však po zjištění, kdo je odesílatelem uvedené zásilky, odmítl zásilku převzít a přál si ji uložit na poště. Z toho důvodu bylo na doručence opraveno datum převzetí zásilky z 5. 10. 2017 na 16. 10. 2017, kdy si žalobce zásilku skutečně převzal na poště.
18. Následně správní orgán I. stupně předvolal žalobce jako obviněného z přestupku k ústnímu jednání na den 6. 12. 2017. Jednání se konalo i ve dnech 10. 1. 2018 a 7. 2. 2018, správní orgán I. stupně provedl výslechy svědků a důkazy listinami přítomnými ve spisu a dne 7. 2. 2018 vydal prvostupňové rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu ve spojení s § 18 odst. 4 téhož zákona, jehož se dopustil způsobem popsáním ve výroku příkazu (viz bod 13 tohoto rozsudku) s tím rozdílem, že u žalobce byla nyní shledána nedbalostní forma zavinění, nikoli úmysl. Prvostupňové rozhodnutí nabylo právní moci dne 7. 7. 2018 poté, kdy žalovaný zamítl odvolání žalobce a toto rozhodnutí potvrdil. Odůvodnění napadeného rozhodnutí se k doručení příkazu žalobci ani k jím podanému odporu nevyjadřuje. Ani žalobce ve svém odvolání k doručení příkazu a včasnému odporu nic neuvedl.

19. Soud neprovedl důkazy, které žalobce specifikoval v žalobě, neboť všechny žalobcem vyjmenované listiny byly součástí správního spisu.

B. Právní závěry

20. Žalobce vymezil v žalobě jediný žalobní bod, který spočíval v údajné nezákonnosti napadeného rozhodnutí z důvodu porušení zásady *ne bis in idem*. Podle žalobce bylo o skutku, který byl předmětem přestupkového řízení, již pravomocně rozhodnuto příkazem správního orgánu I. stupně vydaného dne 2. 10. 2017, č. j. P/2909/2017/OP/Jad, č. dokumentu MMHK/169968/2017, protože jeho odpor byl opožděný. Podle žalobce mu byl ve skutečnosti příkaz doručen již dne 5. 10. 2017, když jej odmítl přijmout a neposkytl k jeho doručení ani potřebnou součinnost.
21. Soud nemohl žalobní námitce přisvědčit z následujících důvodů:
22. Úpravě doručování se věnují ustanovení § 19 až 26 správního řádu. Správní orgán doručuje písemnost zpravidla prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, není-li to však možné, lze písemnost doručit také prostřednictvím provozovatele poštovních služeb (§ 19 odst. 1 a 2 správního řádu). Příkaz jako zvláštní typ rozhodnutí ve věci, je přitom nutno doručit do vlastních rukou adresáta (§ 19 odst. 5, ve spojení s § 72 odst. 1 a § 150 správního řádu) a jeho doručení musí být zajištěno písemným dokladem stvrzujícím doručení písemnosti včetně dne, kdy se tak stalo. Nelze-li doručení prokázat, je nutno doručit opakovaně (§ 19 odst. 7 správního řádu).
23. Žalobce nebyl v době doručování příkazu držitelem datové schránky, neboť ta mu byla zpřístupněna teprve dne 24. 10. 2017. Správní orgán I. stupně tudíž správně doručoval příkaz na žalobcem uvedenou adresu, přičemž si k doručení příkazu zvolil provozovatele poštovních služeb ve smyslu § 19 odst. 2 správního řádu. Současně byl správní orgán I. stupně oprávněn doručit příkaz pouze žalobci, neboť žalobce nezmocnil k přijetí písemnosti žádnou jinou osobu písemnou plnou mocí s úředně ověřeným podpisem (§ 20 odst. 2 věta první správního řádu).
24. Případy, kdy správní orgán doručuje písemnost fyzické osobě na příslušnou adresu a adresáta nezastihne, a současně není možné písemnost doručit ani jiným způsobem přípustným v § 20 správního řádu, upravuje § 23 správního řádu. Za takových podmínek se písemnost uloží a adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout (§ 23 odst. 1 a 4 věta první správního řádu). Zároveň s oznámením podle odstavce 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu (§ 23 odst. 5 správního řádu).
25. Překážky při doručování upravuje ustanovení § 24 správního řádu. Jestliže adresát písemnosti, který je fyzickou osobou, pokus o doručení písemnosti znemožní tím, že ji odmítne převzít nebo že neposkytne součinnost nezbytnou k řádnému doručení, předá se adresátu poučení o právních důsledcích, které z jeho jednání uvedeného v § 24 odstavci 4 správního řádu vyplývají; nového poučení však není zapotřebí, pokud se ho adresátovi dostalo již podle § 23 odst. 5 (§ 24 odst. 3 správního řádu). Ustanovení § 24 odst. 4 pak stanoví: „Jestliže osoba uvedená v odstavci 3 předání poučení znemožní nebo jestliže i přes

poučení podle § 23 odst. 5 nebo podle odstavce 3 doručení neumožní, písemnost se považuje za doručenou dnem, kdy k neúspěšnému pokusu o doručení došlo.“

26. *Z obsahu správního spisu, zejména ze sdělení České pošty, s. p., na č. l. 83 a z dokladu o doručení příkazu žalobci na č. l. 12, vyplynulo, že při doručování příkazu žalobci dne 5. 10. 2017 nebyly splněny podmínky dle § 23 odst. 1 správního řádu pro to, aby byla zásilka s příkazem uložena na poštu Rychnovek. Žalobce - adresát písemnosti, byl totiž provozovatelem poštovních služeb na příslušné adrese zastižen. Poštovní doručovatelka toho dne jednoznačně učinila pokus o doručení předmětné písemnosti, neboť vyzvala přítomného žalobce na příslušné adrese k převzetí doručované písemnosti. Z odpovědi České pošty, s. p. je patrné, že pokus o doručení písemnosti přitom dospěl tak daleko, že poštovní doručovatelka vyplnila doručenkou s datem 5. 10. 2017 a se jménem žalobce, včetně údaje o osobním převzetí písemnosti adresátem, a to proto, že jí žalobce po zazvonění sdělil, že si jde písemnost převzít. Jestliže žalobce následně po zjištění, kdo je odesílatelem zásilky (správní orgán), uvedl, že si písemnost nepřevzme a požadoval její uložení na poště, neposkytl součinnost nezbytnou k řádnému doručení písemnosti, a tím i zmařil pokus o doručení písemnosti dne 5. 10. 2017 ve smyslu § 24 odst. 3 správního řádu.*
27. *Zásilku s předmětným příkazem však nelze považovat za doručenou dnem 5. 10. 2017. V situaci, kdy doručovatel adresáta písemnosti zastihne, avšak adresát pokus o doručení písemnosti způsobem uvedeným v § 24 odst. 3 správního řádu znemožní (typicky odmítnutím potvrdit převzetí písemnosti podpisem v dodacích dokladech a na dodejce), totiž má být adresátu předáno poučení o právních důsledcích, které z jeho jednání vyplývají. Účinky doručení dnem, kdy k neúspěšnému pokusu o doručení došlo (tedy dnem, kdy adresát zmařil doručení) nastávají teprve tehdy, pokud adresát písemnosti i přes toto poučení doručení neumožní, případně pokud znemožní předání takového poučení. Nového poučení o důsledcích jednání adresáta není zapotřebí pouze v případě, že adresát písemnosti už byl poučen podle § 23 odst. 5 správního řádu – tj., pokud byl již písemně poučen zároveň s oznámením o neúspěšném doručení písemnosti, nebyl-li při doručování zastižen.*
28. *Z obsahu správního spisu nevyplývá, že by dne 5. 9. 2017 poštovní doručovatelka poté, kdy žalobce odmítl písemnost převzít (tedy kdy odmítl potvrdit převzetí písemnosti svým podpisem na dodejce), předala žalobci poučení o právních důsledcích, které vyplývají z takového jeho jednání. Žalobci se současně takového poučení nedostalo ani předtím ve smyslu § 23 odst. 5 správního řádu, jelikož mu správní orgán I. stupně do té doby ještě nic nedoručoval. Z obsahu správního spisu není ani zřejmé, že by žalobce znemožnil poštovní doručovatelce, aby mu bylo potřebné poučení předáno. Ostatně ani žalobce v žalobě netvrdil, že by dne 5. 10. 2017 odmítl příkaz převzít, respektive že by při doručování neposkytl potřebnou součinnost, teprve poté, kdy byl poučen o právních důsledcích takového jednání, tedy že se bude daný příkaz považovat za doručený dnem, kdy došlo k jeho neúspěšnému doručení. Právní důsledky v podobě fikce doručení písemnosti dnem, kdy došlo k neúspěšnému pokusu o doručení, přitom mohly nastat pouze při splnění všech podmínek uvedených v ust. § 24 odst. 4 správního řádu. Jelikož žalobce nebyl o těchto důsledcích poučen, neuplatní se v projednávané věci ani fikce doručení předmětného příkazu dle § 24 odst. 3 a 4 správního řádu.*
29. *Správní orgány nepochybily, pokud považovaly příkaz za prokazatelně doručený teprve dnem 16. 10. 2017. Ostatně i z věty druhé § 19 odst. 7 správního řádu, podle níž*

„[n]elze-li doručení prokázat, je nutno doručit opakovaně“, je zřejmý smysl dané právní úpravy, a sice zajistit řádné a prokazatelné doručení takových písemností, u nichž je pro řízení třeba, aby bylo doručení doloženo. Na doručení příkazu, jímž lze rozhodnout o vině obviněného z přestupku a uložit mu sankci, je nutno pohlížet optikou citovaného ustanovení a vycházet z takového doručení písemnosti, které je prokazatelné. Příkaz je totiž specifickou formou správního rozhodnutí, použitelnou při ukládání povinností jeho adresátovi. Jeho specifčnost se projevuje nejen v tom, že jeho vydání může být prvním úkonem ve správním řízení, ale také v tom, že jej lze zcela právně odkladit úkonem jeho adresáta, a to odporem, který jej zruší (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2016, č. j. 3 As 8/2014 – 78). Právě za účelem předejití pochybností o tom, zda a kdy byl příkaz doručen a v jaké lhůtě může jeho adresát podat proti němu odpor, musí být doručení doloženo písemným dokladem ve smyslu § 19 odst. 7 správního řádu.

30. V ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu se uvádí: *„Proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřipustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětuzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.“*

31. Pokud byl žalobci předmětný příkaz doručen dne 16. 10. 2017, pak osmidenní lhůta pro podání odporu (věta první § 150 odst. 3 správního řádu) uplynula v úterý 24. 10. 2017. Žalobce adresoval odpor správnímu orgánu I. stupně dne 23. 10. 2017, tudíž byl jeho odpor včasný. Podáním odporu došlo v souladu s § 150 odst. 3 správního řádu ke zrušení vydaného příkazu a správní orgán I. stupně pokračoval v řízení. O skutku, kterého se žalobce dopustil způsobem popsáním ve výroku předmětného příkazu, tudíž nebylo pravomocně rozhodnuto. K principu *ne bis in idem* lze uvést, že *„[v]yjádruje jeden ze základních principů jakéhokoli právního procesu, je jedním z aspektů zabezpečujících v právním státě právní jistotu a též autoritu orgánu, který rozhoduje. Souvisí s materiální právní mocí rozhodnutí, hmotněprávním důsledkem právní moci je vznik překážky věci pravomocně rozhodnuté (překážka rei iudicatae)“* (srov. Prášková, H. Nové přestupkové právo. Praha: Leges, 2017, s. 33 a násl.). V dané věci však neexistovalo v době prvoinstančního rozhodnutí jiné pravomocné rozhodnutí, jehož důsledkem by byl vznik překážky pravomocně rozhodnuté. Jestliže byl tedy žalobce následně v přestupkovém řízení uznán vinným z přestupku za týž skutek (viz prvoinstanční rozhodnutí popsané bod body 1 a 2 tohoto rozsudku), nemohl zrušený příkaz představovat překážku *rei iudicatae*, tj. věci pravomocně rozhodnuté.

S ohledem na shora uvedené důvody soudu žalobu jako nedůvodnou zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s.

V. Náklady řízení

32. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, jenž neměl ve věci úspěch, nemá ani právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval, a z obsahu správního spisu ani nevyplývá, že by mu v průběhu soudního řízení vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 29. dubna 2020

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně